

hvis det var kommet frem med den Styrke, som man fra Kassens Side mener der bør tillægges det, vilde have givet et andet Resultat, da at tage saadanne Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse og til fornyet Afgørelse.

I denne Forbindelse maa jeg for øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at jeg under ham ikke blot al den Estime, som han erhverver sig ved her selv at forkynde sit fremragende Udsyn og Fremsyn ved alle Lejligheder, som dertil bliver ham beskaaret, men jeg under ham ogsaa gerne den Ære, som han her saa beskedent tillægger sig selv ved at aabenbare, at hans er Faderskabet til den Dispensationsregel, der findes. Ja, det ærede Medlem tror naturligvis paa sin egen Fortræffelighed i enhver Henseende og specielt og ikke mindst i denne, men jeg maa dog i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Lillelund for et Øjeblik siden sagde, oplyse det ærede Medlem Hr. Dahlgaard om, at Tanken om saadanne Dispensationer har været fremme under tidligere Forhandlinger i Udvalget, allerede under Forhandlinger, som førtes i Juni Maaned; de fremførtes under Overvejelserne i det sidste Møde af det ærede Medlem Hr. Jensen-Fløe, og de var i et Møde mellem Arbejdsdirektøren, Ministeriets Embedsmænd og mig, umiddelbart før vi gik ind til det Møde, hvori det ærede Medlem Hr. Dahlgaard deltog, blevet drøftet i alle Enkeltheder. Men det hindrer jo ikke, at det ærede Medlem kan tro, at det er hans Opfindelse, og den Tro vil jeg paa ingen mulig Maade rive ham ud af.

I øvrigt — det skal jeg sluttelig sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard — er det ærede Medlem i dette Ting den store Talens Kunstner, den, der svinger Ordets Glavind over retfærdige og uretfærdige, og det lykkes jo altid det ærede Medlem i nogle ganske faa Spiralsvingninger at hæve sig op til den Højde, hvorfra man opdager, at ens Modstandere er konfuse og hovedløse Personer. Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard først faar dem i den Tilstand, se, saa har han det lette Spil, saa lader han sit Vid og sin Viden spille, og saa er der ingen Grænser for, hvad han har set i Fortiden, og hvad han kan forkynde om Fremtiden, og hans Præstationer overværes jo altid af den samme beundrende Skare, som i sin Tid omgav Erasmus Montanus, da han optraadte paa Bjerget. Det ærede Medlem opdager, at ved det, her er sket, er hele den Lovgivning brudt sammen, som blev

tilvejebragt sidste Efteraar. Det ærede Medlem fremførte ikke noget som helst til Begrundelse deraf — det vilde jo ogsaa falde det ærede Medlem meget vanskeligt, saasom hele den Ordning, vi har paa dette Omraade, hviler paa denne Lovgivning, og det ærede Medlem kan være ganske rolig, den vil komme til at hvile derpaa en rum Tid endnu. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at det ærede Medlem, hvis han fik Kræfter dertil — det har han desværre ikke —, ønskede saa synderlig dybtgaaende Ændringer, og i hvert Fald føler jeg mig ikke overbevist om, at han kunde faa ret mange af sit Parti med dertil. Det ærede Medlem underholder, hver Gang han beskæftiger sig med sociale Spørgsmaal, Tinget med som Modstykke til sin fremragende Indsigt at fremhæve, hvad alle andre taler og skriver om, som de ikke har Forstand paa. Det ærede Medlem oplyste os om, hvorledes Forholdene var i Sverige, og dokumenterede her, hvad det er for en Form for Indsigt, det ærede Medlem i Almindelighed præsterer. Det er jo ikke altid, det er muligt saadan lige i samme Øjeblik at anholde saadanne Fremstillinger, men i dette Tilfælde glæder det mig, at jeg er i Stand dertil, og jeg skal til Vejledning for det ærede Medlem ved anden Lejlighed ganske kort redegøre for, hvilken Gehalt der har været i hans Fremstilling. For det første siger det ærede Medlem, at i Sverige kan man ikke opgøre, hvad man giver ud i Arbejdsledsunderstøttelse. Det er en ganske vidunderlig Bemærkning. Arbejdsledsunderstøttelserne udbetales gennem Kommunerne mod en vis Refusion fra Staten. Hvor kan det ærede Medlem fremsætte en Udtalelse, gaaende ud paa, at man ikke skulde være i Stand til at opgøre, hvad der er ydet? Samtidig med, at det ærede Medlem, naar han kommer op paa denne Højde, faar et klart Overblik over Fortræffeligheden udenfor vore Grænser og Middelmaadigheden indenfor dem, her oplyser, at i Sverige er man særlig forvaltningskyndig, særlig i Stand til at administrere, og derfor er det ikke saa underligt, at det gaar saa glimrende paa dette Omraade i Sverige — i samme Øjeblik siger han, at den svenske Ordning overhovedet ikke tillader at opgøre, hvad man bringer til Anvendelse. Det ærede Medlem siger videre, at naar nu den nye Ordning indføres, naar Understøttelsen inddrages, bliver der sørget for Familiefødrene, thi saa nægter man de unge Adgang til Nødhjælpsarbejderne. Men det ærede Medlem